وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعْمَلْ صَٰلِحًا نُّؤْتِهَآ
و هرکه فرمانبرداری کند از شما الله را و پیامبرش را و بکند کاری شایسته می دهیم به او

أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ
پاداشش را دو بار و آماده می کنیم برای او روزی ارجمندی را ۳۱ ای زنان پیامبر

لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ
نیستید شما مانند هیچ یک از [دیگر] زنان اگر پرهیزکاری کنید پس نرم سخن مگویید

فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
که طمع کند کسی که در دل او مرضی است و بگویید سخنی پسندیده ۳۲ و قرار بگیرید

فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
در خانه های خود و جلوه گری نکنید مانند جلوه گری کردن [دوران] جاهلیت پیشین و برپا دارید

ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِنَّمَا
نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از الله و پیامبرش جز این نیست که

يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
می خواهد الله تا ببرد از شما هر پلیدی را ای اهل بیت [پیامبر] و پاک کند شما را

تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَٱذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِى بُيُوتِكُنَّ مِنْ
پاک کردنی ۳۳ و یاد کنید آنچه را که خوانده می شود در خانه های شما از

ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلْحِكْمَةِ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
آیات الله و سخنان پندآموز همانا الله هست نازک بین آگاه ۳۴

إِنَّ ٱلْمُسْلِمِينَ وَٱلْمُسْلِمَٰتِ وَٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ
همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان با ایمان

وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْقَٰنِتَٰتِ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ وَٱلصَّٰبِرِينَ
و مردان فرمانبردار و زنان فرمانبردار و مردان راستگوی و زنان راستگوی و مردان شکیبا

وَٱلصَّٰبِرَٰتِ وَٱلْخَٰشِعِينَ وَٱلْخَٰشِعَٰتِ وَٱلْمُتَصَدِّقِينَ
و زنان شکیبا و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان صدقه دهنده

وَٱلْمُتَصَدِّقَٰتِ وَٱلصَّٰٓئِمِينَ وَٱلصَّٰٓئِمَٰتِ وَٱلْحَٰفِظِينَ
و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگهدارنده

فُرُوجَهُمْ وَٱلْحَٰفِظَٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرًا
شرمگاه های خویش و زنان نگهدارندهٔ [شرمگاه های خود] و مردان یادکننده الله [به ذکر] بسیار

وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾
و زنان یادکننده [الله] آماده کرده است الله برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را ۳۵

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ

و نسزد برای مرد مؤمن و نه برای زن با ایمان چون حکم کند الله و رسول او کاری را اینکه باشد

لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا

برای ایشان اختیار در کارشان و هرکه نافرمانی کند الله و رسولش را پس هر آینه گمراه شده به گمراهی

مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

آشکاری (۳۶) و [یاد کن] آنگاه که می گفتی به آن کسی که نعمت داده است الله بر وی و نعمت دادی تو نیز بر وی

أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا ٱللَّهُ

نگهدار برای خود همسرت را و پروا کن از الله در حالی که پنهان می کردی در دل خود چیزی را که الله

مُبْدِيهِ وَتَخْشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَىٰهُ ۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ

پدید آرندهٔ آن است و می ترسیدی از مردم و حال آنکه الله سزاوارتر است به آنکه بترسی از وی پس چون به انجام رسانید زید

مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَٰكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ

از او حاجت خود را [از هم جدا شدند] به همسری تو درآوردیم او را تا اینکه نباشد بر مؤمنان هیچ باکی در

أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا

[ازدواج] با همسران پسر خواندگانشان آنگاه که به انجام رسانند از ایشان حاجت خود را و هست فرمان الله انجام شدنی

﴿٣٧﴾ مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥ ۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى

(۳۷) نیست بر پیامبر هیچ باکی در آنچه واجب کرد الله برای او مانند روش الله در حق

ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾ ٱلَّذِينَ

آنان که گذشتند پیش از این و هست فرمان الله به اندازه و اندازه گیری شده (۳۸) آنان که

يُبَلِّغُونَ رِسَٰلَٰتِ ٱللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ

می رسانند پیام های الله را و می ترسند از او و نمی ترسند از هیچ کسی مگر از الله و کافی است

بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن

الله برای حسابرسی (۳۹) نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما و لیکن

رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

پیامبر الله است و پایان بخش تمام پیامبران است و هست الله بر هر چیزی دانا (۴۰)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً

ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید الله را یادکردنی بسیار (۴۱) و به پاکی بخوانید او را صبح

وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلَٰٓئِكَتُهُۥ لِيُخْرِجَكُم

و شام (۴۲) اوست آن که درود می فرستد بر شما و فرشتگان او [نیز بر شما درود می فرستند] تا بیرون آورد شما را

مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَكَانَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

از تاریکی ها به سوی روشنایی و هست به مؤمنان مهربان (۴۳)

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُۥ سَلَٰمٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا
درودشان روزی که ملاقات کنند او را «سلام» است و آماده کرده است برای ایشان پاداشی ارجمند را (۴۴) ای

ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ شَٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
پیامبر همانا ما فرستادیم تو را گواه و مژده دهنده و بیم دهنده (۴۵) و دعوت کننده

إِلَى ٱللَّهِ بِإِذْنِهِۦ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم
به سوی الله به اذن او و چراغی درخشان است (۴۶) و مژده بده مؤمنان را به آنکه برای ایشان است

مِّنَ ٱللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ
از جانب الله بخششی بزرگ (۴۷) و اطاعت مکن کافران و منافقان را

وَدَعْ أَذَىٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
و واگذار آزار ایشان را و توکل کن بر الله و کافی است که الله کارساز باشد (۴۸)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون به نکاح درآورید زنان مؤمنه را سپس طلاق دهید ایشان را

مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا
پیش از آنکه آمیزش کنید با ایشان پس نیست برای شما برعهدهٔ آنان هیچ عده ای که آن را به شمار آورید

فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ
پس بهره مند کنید ایشان را و رها سازید آنان را رها نمودنی نیکو (۴۹) ای پیامبر همانا ما

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَٰجَكَ ٱلَّٰتِىٓ ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
حلال کردیم برای تو زنانت را که داده ای مهرهای شان را و[کنیزهایی] که مالک شده [ایشان را]

يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ
دست تو از آنچه به غنیمت داده است الله بر تو و دختران عمویت و دختران عمه هایت

وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِى هَاجَرْنَ مَعَكَ وَٱمْرَأَةً
و دختران دایی ات و دختران خاله هایت که هجرت کرده اند با تو و زن

مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِىِّ إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِىُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا
مؤمنه ای را اگر ببخشد خود را برای پیامبر اگر بخواهد پیامبر که به زنی گیرد او را

خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
این [حکم] خاص برای تو است نه مؤمنان ما نیک می دانیم آنچه واجب کردیم

عَلَيْهِمْ فِىٓ أَزْوَٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ لِكَيْلَا
بر ایشان در حق همسران ایشان و آنچه مالک شده است دست های ایشان [کنیزانشان] تا

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾
نباشد بر تو هیچ باکی و هست الله آمرزنده مهربان (۵۰)

ربع حزب ۴۲

 تُرْجِي مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيٓ إِلَيْكَ مَن تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ
به تأخیر می‌افکنی[نوبت] هرکه را خواهی از ایشان وجای دهی نزد خود هرکه را خواهی و هر کدام را که نزد خود بطلبی

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
از آنهایی که برکنار کرده‌ای پس نیست هیچ گناهی بر تو این نزدیک‌تر است به آنکه روشن شود چشمهای ایشان

وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ
و اندوهناک نشوند و راضی باشند به آنچه داده‌ای به ایشان همگی آنان و الله می‌داند

مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَّا يَحِلُّ لَكَ
آنچه در دل‌های شماست و هست الله بس دانای بردبار (۵۱) حلال نیستند برای تو

ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
زنان از این پس و نه حلال است آنکه جایگزین کنی به جای ایشان زنان دیگر را اگر چه به شگفت آورد تو را

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا
زیبایی ایشان مگر آنچه مالک گردد دست تو[کنیز] و هست الله بر همه چیزی نگهبان

﴿٥٢﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتَ ٱلنَّبِيِّ إِلَّآ أَن
(۵۲) ای کسانی که ایمان آوردید داخل نشوید به خانه های پیامبر مگر اینکه

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَـٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَـٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
اذن داده شود به شما به خوردن طعامی بی آنکه [زودتر بروید و] منتظر بمانید برای پخته شدن آن ولی چون دعوت شوید

فَٱدْخُلُوا۟ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَٱنتَشِرُوا۟ وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ
پس درآیید پس چون طعام خوردید پراکنده شوید بی آنکه سرگرم سخنی شوید همانا

ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي ٱلنَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِۦ مِنكُمْ ۖ وَٱللَّهُ
این کار شما می رنجاند پیامبر را پس شرم می کند از شما و الله

لَا يَسْتَحْيِۦ مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَـٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن
شرم نمی دارد از سخن حق و چون خواهید از آنان[زنان پیامبر] کالایی را پس طلب کنید از ایشان از

وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ
پشت پرده این[سؤال پشت پرده] پاکیزه تر است برای دل های شما و دل های ایشان و روا نیست

لَكُمْ أَن تُؤْذُوا۟ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا۟ أَزْوَٰجَهُۥ
برای شما که برنجانید پیامبر الله را و نه اینکه به نکاح گیرید زنان او را

مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن
پس از وی هرگز همانا این کار هست نزد الله [گناهی] بزرگ (۵۳) اگر

تُبْدُوا۟ شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾
آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس همانا الله هست به هر چیزی دانا (۵۴)

لَّا جُنَاحَ عَلَيۡهِنَّ فِيٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخۡوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآءِ
نیست هیچ گناهی بر زنان در [ترک حجاب] نزد پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران

إِخۡوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتۡ
برادرانشان و نه پسران خواهرانشان و نه نزد زنان خود [یعنی زنان مسلمان] و نه نزد آنچه مالک آن شده

أَيۡمَٰنُهُنَّۗ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدًا
دست های شان [یعنی غلام و کنیزشان] و پروا کنید [ای زنان] از الله همانا الله هست بر هر چیزی گواه

(۵۵) إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
(۵۵) همانا الله و فرشتگان او درود می فرستند بر پیامبر ای کسانی که

ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا (۵۶) إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ
ایمان آورده اید درود بفرستید بر وی و سلام بفرستید سلام گفتنی (۵۶) همانا آنان که آزار می دهند

ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابٗا
الله و پیامبرش را لعنت کرد آنان را الله در دنیا و آخرت و آماده کرده است برای شان عذابی

مُّهِينٗا (۵۷) وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ
خوار کننده را (۵۷) و آنان که آزار می دهند مردان مسلمان و زنان مسلمان را

بِغَيۡرِ مَا ٱكۡتَسَبُواْ فَقَدِ ٱحۡتَمَلُواْ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا (۵۸)
بدون گناهی که انجام داده باشند هر آینه بر دوش گرفته اند بهتان و گناه آشکاری را (۵۸)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ
ای پیامبر بگو به زنان خود و دختران خود و زنان مؤمنان که فروافکنند

عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ
بر خود بخشی از چادرهایشان را [که رهاست] این نزدیک تر است به آنکه [به عفت] شناخته شوند پس مورد آزار قرار نگیرند ایشان و هست

نصف حزب ۴۳
ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا (۵۹) ۞ لَّئِن لَّمۡ يَنتَهِ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ
الله آمرزنده مهربان (۵۹) اگر باز نایستند منافقان و آنان که

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡمُرۡجِفُونَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ لَنُغۡرِيَنَّكَ
در دل های شان بیماری است و شایعه افکنان در مدینه هر آینه تو را می شورانیم

بِهِمۡ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلٗا (۶۰) مَّلۡعُونِينَۖ
بر ضد آنان پس همسایهٔ تو نخواهند ماند در مدینه جز اندکی (۶۰) لعنت شدگان

أَيۡنَمَا ثُقِفُوٓاْ أُخِذُواْ وَقُتِّلُواْ تَقۡتِيلٗا (۶۱) سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي
هرجا که یافته شوند اسیر گرفته شوند و کشته شوند به سختی (۶۱) [طبق] سنّت الهی که در میان

ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلُۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا (۶۲)
آنان که گذشتند پیش از این و هرگز نیابی برای سنت الله دگرگونی را (۶۲)

يَسْـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ
می پرسند از تو مردمان درباره رستاخیز بگو جز این نیست که دانستن [وقت] آن نزد الله است و چه چیزی تو را آگاه می‌سازد

لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
شاید آمدن رستاخیز باشد نزدیک ۶۳ همانا الله لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است

لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
برای آنان آتشی افروخته را ۶۴ که جاویدان اند در آن همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یاوری را

﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَـٰلَيْتَنَآ أَطَعْنَا ٱللَّهَ
۶۵ روزی که گردانیده شود روی های شان در آتش می‌گویند ای کاش فرمان می بردیم الله را

وَأَطَعْنَا ٱلرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا
و فرمان می بردیم پیامبر را ۶۶ و گویند [ای] پروردگارما همانا ما فرمان بردیم مهتران مان و بزرگان خود را

فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ ٱلْعَذَابِ
پس گمراه ساختند ما را از راه [راست] ۶۷ [ای] پروردگارما بده به آنان دو چندان از عذاب را

وَٱلْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ
ولعنت کن آنان را لعنتی بزرگ ۶۸ ای کسانی که ایمان آوردید مباشید مانند آنان که

ءَاذَوْا۟ مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُوا۟ ۚ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
رنجانیدند موسی را پس تبرئه کرد او را الله از آنچه گفته بودند و هست او نزد الله آبرومند ۶۹

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و بگویید سخنی استوار را ۷۰ که به صلاح آورد

لَكُمْ أَعْمَـٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
برای شما کارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهانتان را و هرکه فرمان برد از الله و پیامبرش

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ
پس هر آینه کامیاب شود به کامیابی بزرگ ۷۱ همانا عرضه داشتیم امانت را بر آسمان ها

وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
و زمین و کوه ها پس قبول نکردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آن را

ٱلْإِنسَـٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ
آدمی همانا او هست بس ستم پیشهٔ نادان ۷۲ سرانجام عذاب کند الله مردان منافق

وَٱلْمُنَـٰفِقَـٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَـٰتِ وَيَتُوبَ ٱللَّهُ
و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد الله [به رحمت خود]

عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًۢا ﴿٧٣﴾
بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست الله آمرزندهٔ مهربان ۷۳

ترتیبها ۳۴ | سُورَةُ سَبَإٍ | آیاتها ۵۴

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ
ستایش از آن الله است آن که برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و برای اوست ستایش
فِى ٱلْآخِرَةِ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ
در آخرت و اوست آن سنجیده کار آگاه (۱) می داند آنچه فرومی رود در زمین
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ
و آنچه برون می آید از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا می رود در آن و اوست
ٱلرَّحِيمُ ٱلْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَأْتِينَا ٱلسَّاعَةُ ۖ
آن مهربان آمرزنده (۲) و می گویند کسانی که کفر ورزیدند نمی آید ما را رستاخیز
قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
بگو چرا سوگند به پروردگار من هر آینه خواهد آمد بر شما [پروردگاری] که دانندهٔ غیب است پوشیده نیست از او هموزن
ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَآ أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ
ذره ای در آسمان ها و نه در زمین و نه هیچ چیز کوچک تر از آن
وَلَآ أَكْبَرُ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾ لِّيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ
و نه بزرگ تر [از آن] مگر آنکه در کتابی آشکار است (۳) تا پاداش دهد کسانی را که
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنان برای ایشان است آمرزش و روزیی
كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَٱلَّذِينَ سَعَوْ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُو۟لَٰٓئِكَ
ارجمند (۴) و آنان که کوشیدند در [ابطال] آیه های ما عاجزگرانه آنان
لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ
برای شان عذابی از کیفری دردناک است (۵) و می بینند آنان که داده شده است به ایشان دانش
ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلْحَقَّ وَيَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ
آنچه فرستاده شده است به سوی تو از پروردگارت همان حق است و هدایت می کند به سوی راه
ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
[الله] پیروزمند ستوده (۶) و می گویند آنان که کفر ورزیدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که
يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾
خبر می دهد شما را چون پاره پاره شوید کاملا پاره پاره شده همانا شما در آفرینش نو خواهید شد (۷)

أَفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۗ بَلِ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ
آیا بربسته است بر الله دروغی را یا با او جنونی است [نه]بلکه آنان که ایمان ندارند به آخرت

فِى ٱلْعَذَابِ وَٱلضَّلَٰلِ ٱلْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
در عذاب و در گمراهی دور افتاده اند (۸) آیا ننگریستند به آنچه پیش روی ایشان است

وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ
و آنچه پس پشت سرشان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را

ٱلْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ
در زمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره ای از آسمان را به تحقیق در این

لَـَٔايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾ ۞ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ سه چهارم حزب ۴۳
نشانی است برای هر بندهٔ رجوع کننده [به حق] (۹) و هر آینه دادیم به داوود از نزد خود بخششی را

يَٰجِبَالُ أَوِّبِى مَعَهُۥ وَٱلطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ ٱعْمَلْ
[گفتیم] ای کوهها همنوا شوید با او و ای پرندگان [شما نیز همنوا شوید با او] و نرم گردانیدیم برای او آهن را (۱۰) [گفتیم] که بساز

سَٰبِغَٰتٍ وَقَدِّرْ فِى ٱلسَّرْدِ ۖ وَٱعْمَلُوا۟ صَٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ
زره های فراخ و گشاده و اندازه نگهدار در بافتن [حلقه های آن] و [گفتیم] بکنید کارهای شایسته را همانا من به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ
بینایم (۱۱) و [مسخر گردانیدیم] برای سلیمان باد را بامدادی اش [به اندازهٔ] یک ماه و بازگشت شبانگاهی اش [به اندازهٔ] یک ماه بود

وَأَسَلْنَا لَهُۥ عَيْنَ ٱلْقِطْرِ ۖ وَمِنَ ٱلْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
و روان ساختیم برای او چشمهٔ مس گداخته را و [مسخر گردانیدیم] از جن کسانی را که کار می کردند پیش روی او به اذن

رَبِّهِۦ ۖ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١٢﴾
پروردگارش و کسی که سرباز زند از ایشان از فرمان ما بچشانیم او را از عذاب آتش افروخته (۱۲)

يَعْمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ وَتَمَٰثِيلَ وَجِفَانٍ كَٱلْجَوَابِ
می ساختند برای او آنچه می خواست از قلعه های نظامی [یا عبادتگاهها] و تندیس ها و کاسه های بزرگ مانند حوض ها

وَقُدُورٍ رَّاسِيَٰتٍ ۚ ٱعْمَلُوٓا۟ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكْرًا ۚ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِىَ
و دیگ های بزرگ ثابت [گفتیم] بجای آورید ای خانواده داوود شکر را و اندک اند از بندگان من

ٱلشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِۦٓ
شکرگزار (۱۳) پس چون مقرر کردیم بر وی مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگ او

إِلَّا دَآبَّةُ ٱلْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُۥ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ ٱلْجِنُّ
مگر موریانه ای که می خورد عصای او را پس چون افتاد دریافتند جنیان

أَن لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٱلْغَيْبَ مَا لَبِثُوا۟ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴿١٤﴾
که اگر می دانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوارکننده (۱۴)

لَقَدۡ كَانَ لِسَبَإٖ فِي مَسۡكَنِهِمۡ ءَايَةٞۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٖ وَشِمَالٖۖ
هر آینه بود برای[قوم] سبأ در مسکن ایشان نشانه ای [آن نشانه] دو باغ [بود] از راست و چپ

كُلُواْ مِن رِّزۡقِ رَبِّكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لَهُۥۚ بَلۡدَةٞ طَيِّبَةٞ وَرَبٌّ غَفُورٞ
[گفتیم] بخورید رزق پروردگار خود را و سپاس بگزارید برای او [این] سرزمینی است پاکیزه و پروردگاری بس آمرزنده

۱۵ فَأَعۡرَضُواْ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ سَيۡلَ ٱلۡعَرِمِ وَبَدَّلۡنَٰهُم بِجَنَّتَيۡهِمۡ
۱۵ پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل بنیان کن و عوض دادیم ایشان را به جای دو باغشان

جَنَّتَيۡنِ ذَوَاتَيۡ أُكُلٍ خَمۡطٖ وَأَثۡلٖ وَشَيۡءٖ مِّن سِدۡرٖ قَلِيلٖ
دو باغ دیگر دارای خوردنی [های] بدمزه و شوره گز و چیز اندکی از درخت کنار

۱۶ ذَٰلِكَ جَزَيۡنَٰهُم بِمَا كَفَرُواْۖ وَهَلۡ نُجَٰزِيٓ إِلَّا ٱلۡكَفُورَ ۱۷
۱۶ این [عذاب] را پاداش دادیم آنان را به سبب ناسپاسی که کردند و آیا کیفر دهیم جز ناسپاس را ۱۷

وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ ٱلۡقُرَى ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَا قُرٗى ظَٰهِرَةٗ
و قرار دادیم میان ایشان و میان آبادی هایی که برکت نهادیم در آنها آبادی های آشکاری را

وَقَدَّرۡنَا فِيهَا ٱلسَّيۡرَۖ سِيرُواْ فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ۱۸
و مقرر کردیم در آنها رفت و آمد را [گفتیم] گردش کنید میان آنها شب ها و روزها درحالی که ایمن باشید ۱۸

فَقَالُواْ رَبَّنَا بَٰعِدۡ بَيۡنَ أَسۡفَارِنَا وَظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ
پس گفتند [ای] پروردگارما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردانیدیم ایشان را

أَحَادِيثَ وَمَزَّقۡنَٰهُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ
سخنان [عبرت آمیز] و پاره پاره کردیم آنها را کاملا پاره پاره شده همانا در این[ماجرا] نشانه‌هایی است برای هر پر شکیبی

شَكُورٖ ۱۹ وَلَقَدۡ صَدَّقَ عَلَيۡهِمۡ إِبۡلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا
سپاس گزارنده ۱۹ و هر آینه تحقق بخشید بر ایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر

فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ۲۰ وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيۡهِم مِّن سُلۡطَٰنٍ
گروهی اندک از مؤمنان ۲۰ و نبود برای او بر آنها هیچ غلبه ای

إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يُؤۡمِنُ بِٱلۡأٓخِرَةِ مِمَّنۡ هُوَ مِنۡهَا فِي شَكّٖۗ وَرَبُّكَ
لیکن [مبتلا کردیم آنان را] تا معلوم بداریم چه کسی ایمان می آورد به آخرت از کسی که وی از آن [آخرت] در شک است و پروردگار تو

عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ حَفِيظٞ ۲۱ قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِ
بر هر چیزی نگاهبان است ۲۱ بگو بخوانید آنان را که می پندارید غیر از

ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي
الله اند مالک نیستند هموزن ذره ای در آسمان ها و نه در

ٱلۡأَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ فِيهِمَا مِن شِرۡكٖ وَمَا لَهُۥ مِنۡهُم مِّن ظَهِيرٖ ۲۲
زمین و نیست برای ایشان در میان آن دو هیچ مشارکتی و نیست برای او از ایشان هیچ پشتیبانی ۲۲

حزب ۴۲

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنۡ أَذِنَ لَهُۥۚ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن
و سود نکند شفاعت [کسی] نزد او مگر برای کسی که اجازه دهد او را [آن روز همه در اضطرابند] تا وقتی که برطرف شود دلهره از

قُلُوبِهِمۡ قَالُواْ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمۡۖ قَالُواْ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ
دل هایشان گویند چه چیز فرمود پروردگار شما گویند فرمود [سخن] حق را و اوست والای بزرگ

(۲۳) ۞ قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قُلِ ٱللَّهُۖ
(۲۳) بگو چه کسی روزی می دهد شما را از آسمان ها و زمین بگو الله

وَإِنَّآ أَوۡ إِيَّاكُمۡ لَعَلَىٰ هُدًى أَوۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ (۲۴) قُل
و همانا ما یا شما بر هدایتیم یا در گمراهی آشکار (۲۴) بگو

لَّا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّآ أَجۡرَمۡنَا وَلَا نُسۡـَٔلُ عَمَّا تَعۡمَلُونَ (۲۵) قُلۡ
پرسیده نخواهید شد شما از آنچه ما بزه نمودیم و پرسیده نخواهیم شد ما از آنچه شما می کنید (۲۵) بگو

يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفۡتَحُ بَيۡنَنَا بِٱلۡحَقِّ وَهُوَ ٱلۡفَتَّاحُ ٱلۡعَلِيمُ
جمع می کند میان ما پروردگار ما آنگاه داوری می کند میان ما به حق و اوست آن داور بس دانا

(۲۶) قُلۡ أَرُونِيَ ٱلَّذِينَ أَلۡحَقۡتُم بِهِۦ شُرَكَآءَۖ كَلَّاۚ بَلۡ هُوَ ٱللَّهُ
(۲۶) بگو بنمایید به من آنان را که ملحق کرده اید به او به عنوان شریکانی چنین نیست بلکه اوست الله

ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ (۲۷) وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ
پیروزمند سنجیده کار (۲۷) و نفرستادیم تو را مگر برای همه مردم

بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ (۲۸)
مژده دهنده و بیم دهنده و لیکن بیشتر مردم نمی دانند (۲۸)

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ (۲۹)
و می گویند چه وقت است این وعده اگر هستید راستگویان (۲۹)

قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوۡمٖ لَّا تَسۡتَـٔۡخِرُونَ عَنۡهُ سَاعَةٗ وَلَا تَسۡتَقۡدِمُونَ
بگو برای شما وعده گاه روزی است که تأخیر نمی توانید از آن روز لحظه ای و نه پیشی می توانید [از آن]

(۳۰) وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن نُّؤۡمِنَ بِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَلَا
(۳۰) و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نمی آوریم به این قرآن و نه

بِٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوۡقُوفُونَ عِندَ
به آنچه که پیش از وی بود و اگر ببینی آنگاه که ستمکاران نگاه داشته می شوند نزد

رَبِّهِمۡ يَرۡجِعُ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ ٱلۡقَوۡلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ
پروردگارشان ردّ و بدل می کنند برخی به سوی برخی دیگر سخن را [کشمکش می کنند با یکدیگر] می گویند آنان که

ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لَوۡلَآ أَنتُمۡ لَكُنَّا مُؤۡمِنِينَ (۳۱)
به زبونی کشیده شده بودند به آنان که سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آینه ما مؤمنان بودیم (۳۱)

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُوٓاْ أَنَحۡنُ صَدَدۡنَٰكُمۡ
گویند آنان که سرکشی کردند به آنان که به زبونی کشیده شدند آیا ما بازداشتیم شما را
عَنِ ٱلۡهُدَىٰ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَكُمۖ بَلۡ كُنتُم مُّجۡرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ
از هدایت بعد از آنکه آمد به [سوی] شما؟ [چنین نیست] بلکه شما بودید بزهکار (۳۲) و گویند آنان که
ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ بَلۡ مَكۡرُ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ إِذۡ
به زبونی کشیده شدند به آنان که سرکشی کردند: [چنین نیست] بلکه [بازداشت ما را] نیرنگ شب و روز [شما] چون
تَأۡمُرُونَنَآ أَن نَّكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجۡعَلَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ
امر می کردید ما را که کافر شویم به الله و قرار دهیم برای او همتایانی و پنهان می دارند پشیمانی خود را
لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَغۡلَٰلَ فِيٓ أَعۡنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ
چون ببینند عذاب را و قرار می دهیم ما طوق ها را در گردن های کسانی که کفر ورزیدند
هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ
آیا کیفر داده می شوند جز موافق آنچه می کردند (۳۳) و نفرستادیم در هیچ آبادی ای
مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣٤﴾
هیچ بیم دهنده ای مگر گفتند خوش گذرانان آن همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم (۳۴)
وَقَالُواْ نَحۡنُ أَكۡثَرُ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾
و گفتند ما زیادتریم از نظر اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب شدگان (۳۵)
قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ
بگو همانا پروردگار من فراخ می کند روزی را برای هرکه خواهد و تنگ می گرداند [برای هرکه خواهد] ولیکن بیشتر مردمان
لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُم بِٱلَّتِي تُقَرِّبُكُمۡ عِندَنَا
نمی دانند (۳۶) و نیست اموال شما و نه اولاد شما چیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما
زُلۡفَىٰٓ إِلَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَزَآءُ ٱلضِّعۡفِ
نزدیک گردانیدنی مگر کسی است که ایمان آورد و کند کارشایسته پس آنان برای آنان است پاداش دوچندان
بِمَا عَمِلُواْ وَهُمۡ فِي ٱلۡغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَٱلَّذِينَ يَسۡعَوۡنَ فِيٓ
به سبب آنچه کردند و ایشان در قصرهای بلند در امان اند (۳۷) و آنان که سعی می کنند در
ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلۡ
[رد] آیات ما عاجزگرانه آنان در عذاب احضارشدگان اند (۳۸) بگو
إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُ لَهُۥۚ وَمَآ
هر آینه پروردگار من فراخ می گرداند روزی را برای هرکه خواهد از بندگان خود و تنگ می گرداند برای او و هرچه
أَنفَقۡتُم مِّن شَيۡءٖ فَهُوَ يُخۡلِفُهُۥۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٣٩﴾
انفاق کنید از چیزی پس او [عطایی را] جایگزین آن خواهد کرد و او بهترین روزی دهندگان است (۳۹)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا۟
و روزی که محشور کند ایشان را همگی سپس گوید به فرشتگان آیا اینان شما را

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِم ۖ بَلْ كَانُوا۟
عبادت می کردند؟ (۴۰) گویند پاکی برای توست تو سرپرست مایی نه آنان بلکه آنان

يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَٱلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
می پرستیدند جن ها را بیشترشان به آنها باور دارندگان بودند (۴۱) پس امروز در اختیار ندارد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ
برخی از شما برای برخی دیگر سودی و نه زیانی را و می گوییم به کسانی که ستم کردند بچشید عذاب

ٱلنَّارِ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ
آتشی را که شما آن را دروغ می پنداشتید (۴۲) و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما

قَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ
گویند نیست این مگر مردی که می خواهد که بازدارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما

وَقَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلْحَقِّ لَمَّا
و گویند نیست این[قرآن] مگر دروغی بربافته شده و گفتند کسانی که کفر ورزیدند دربارهٔ حق آنگاه که

جَآءَهُمْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ
بیامد نزد آنان نیست این مگر جادویی آشکار (۴۳) و ما ندادیم به ایشان هیچ کتابی

يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
که بخوانند آن را و نفرستادیم به سوی آنان پیش از تو هیچ بیم دهنده ای را (۴۴) و تکذیب کردند

ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا۟ مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ فَكَذَّبُوا۟ رُسُلِى ۖ
آنان که پیش از ایشان بودند و نرسیدند به ده یک آنچه که داده بودیم به ایشان[پیشینیان] پس تکذیب کردند پیامبران مرا

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ ۞ قُلْ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍ ۖ أَن ربع حزب ۴۴
پس چگونه بود کیفر من (۴۵) بگو جز این نیست پند می دهم شما را با یک [جمله] که

تَقُومُوا۟ لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا۟ ۚ مَا بِصَاحِبِكُم
برخیزید برای الله دودو و یک یک سپس بیندیشید نیست همدم شما را

مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾
هیچ جنونی نیست او مگر بیم دهنده ای برای شما پیش از آمدن عذابی سخت (۴۶)

قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ
بگو آنچه خواستم شما را از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر الله و او بر

كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾
هر چیزی گواه است (۴۷) بگو همانا پروردگار من می افکند حق را [بر باطل ها] و او بسی دانای به نهانی هاست (۴۸)

قُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِن ضَلَلْتُ
بگو آمد حق و نه آغاز می کند باطل [آفرینش چیز تازه ای را] و نه بازمی گرداند [آن را] ۴۹ بگو اگر گمراه شوم

فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ
پس جزاین نیست گمراه می شوم به زیان خویش و اگر راه یابم پس به سبب آن چیزی است که وحی می فرستد به من پروردگار من همانا او

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن
شنوایی بس نزدیک است ۵۰ و اگر ببینی آنگاه که وحشت زده شوند پس از دست نروند [راه گریزی نیابند] و بازخواست شوند از

مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن
جایی نزدیک ۵۱ و گویند ایمان آوردیم به آن [قرآن] و چگونه باشد برای آنها دستیابی [به ایمان] از

مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ
جایی دور ۵۲ و حال آنکه کفر ورزیدند به آن پیش از این و می افکنند

بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
به ناپیدا [تیررا] از جایی دور! [از روی گمان باطل سخن می گفتند] ۵۳ و جدایی افتد میان ایشان و میان خواسته هایشان

كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ فِى شَكٍّ مُّرِيبٍۭ ﴿٥٤﴾
چنانچه کرده شد با امثال آنان پیش از این [با همکیشان آنان چنین رفتار شد] همانا آنان بودند در شکی پر اضطراب ۵۴

ترتیبها ۳۵ — سُورَةُ فَاطِرٍ — آیاتها ۴۵

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ جَاعِلِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُو۟لِىٓ
ستایش از آن الله است که آفریننده آسمان ها و زمین قراردهنده فرشتگان است به عنوان پیام آوران دارای

أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۚ يَزِيدُ فِى ٱلْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
بال های دودو و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه را خواهد همانا الله بر هر

شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ
چیزی تواناست ۱ آنچه گشاده گرداند الله برای مردم از رحمتی پس هیچ بازدارنده نیست برای آن

وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا
و آنچه را بازدارد پس هیچ فرستنده ای نیست برای آن پس از او و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ۲ ای

ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ يَرْزُقُكُم
مردمان یاد کنید نعمت الله را بر خود آیا هیچ آفریننده ای هست جز الله که روزی دهد شما را

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾
از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر او پس چگونه گردانیده می شوید [از توحید] ۳

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ
و اگر تکذیب کنند تو را پس هر آینه تکذیب شدند پیامبران پیش از تو و به سوی الله بازگردانیده می شود همهٔ کارها

﴿٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۖ
﴿۴﴾ ای مردمان همانا وعدهٔ الله حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا

وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَٱتَّخِذُوهُ
و فریب ندهد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبکار ﴿۵﴾ همانا شیطان برای شما دشمن است پس بگیرید او را

عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُوا۟ حِزْبَهُۥ لِيَكُونُوا۟ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿٦﴾ ٱلَّذِينَ
دشمن جز این نیست که دعوت می کند حزب خود را تا شوند از همدمان آتش افروختهٔ [دوزخ] ﴿۶﴾ آنان که

كَفَرُوا۟ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم
کفر ورزیدند برای آنهاست عذابی سخت و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای آنهاست

مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنًا ۖ
آمرزش و پاداشی بزرگ ﴿۷﴾ آیا کسی که زینت داده شد برای او بدی کردارش و ببیند آن را نیکو[مانند کسی است که چنین نیست]؟

فَإِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
پس همانا الله گمراه می کند هرکه را خواهد و راه می نماید هرکه را خواهد پس مبادا از دست رود جانت

عَلَيْهِمْ حَسَرَٰتٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ
بر آنان از روی حسرت ها [ی گمراهی شان] همانا الله داناست به آنچه می کنند ﴿۸﴾ و الله است که فرستاد

ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَٰهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ
بادها را پس برمی انگیزاند ابری را پس می رانیم آن به سرزمینی مرده پس زنده می گردانیم با آن زمین را پس از

مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ ﴿٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعِزَّةَ فَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ
مردنش این چنین است برانگیختن ﴿۹﴾ هرکه بخواهد عزت را پس برای الله است عزت یکسره

إِلَيْهِ يَصْعَدُ ٱلْكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلْعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرْفَعُهُۥ ۚ وَٱلَّذِينَ
به سوی او بالا می رود سخن پاک و کار شایسته بالا می برد آن را و آنان که

يَمْكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُو۟لَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ
نیرنگ های بد به کار می برند برای آنهاست عذابی سخت و نیرنگ آنان است که نابود می شود

﴿١٠﴾ وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَٰجًا ۚ
﴿۱۰﴾ و الله آفریده شما را از خاک سپس از نطفه ای سپس قرارداد شما را جفت هایی [به صورت زن و مرد]

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ
و حمل نمی کند هیچ ماده ای و نمی نهد [آن را] مگر به علم او و عمر داده نمی شود به هیچ عمر کننده ای

وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾
و نه کم می شود از عمرش مگر [اینکه] در کتابی [ثبت است] همانا این [زیادت و نقصان] بر الله آسان است ﴿۱۱﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا
و برابر نیستند این دو دریا این یک شیرین است و خوش کام گواراست نوشیدن آن و آن دیگر

مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
شور و تلخ است و از هر یک می‌خورید گوشتی تازه را و بیرون می آورید

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
زیوری که آن را می پوشید و می بینی کشتی ها را در آن شکافندگان [آب] تا بجویید از بخشش او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۲) يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
و باشد که شما شکر کنید (۱۲) فرو می برد شب را در روز و فرو می برد

النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
روز را در شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را هر یک می رود

لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تا مدّتی معین این است الله پروردگار شما برای اوست فرمانروایی و آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ (۱۳) إِنْ
می خوانید به جز وی مالک نیستند پوستهٔ هستهٔ خرمایی [کمترین چیزی را دارا نیستند] (۱۳) اگر

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
بخوانید آنان را نشنوند خواندن شما را و اگر [فرضاً] بشنوند پاسخ نمی دهند به شما

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
و روز رستاخیز انکار می کنند شرک شما را و خبردار نمی کند تو را [هیچ کس] مانند [الله] آگاه

نصف حزب ۴۴

(۱۴) ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
(۱۴) ای مردم شما نیازمندانید به سوی الله و الله اوست آن بی نیاز

الْحَمِيدُ (۱۵) إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (۱۶)
ستوده (۱۵) اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد آفریده ای نو را (۱۶)

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ (۱۷) وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
و نیست این کار بر الله دشوار (۱۷) و برنمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و اگر

تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
بخواند گرانباری [کسی را] به برداشتن بار خویش برداشته نشود از آن [بار] چیزی اگرچه باشد [آن کس] خویشاوند

إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
جز این نیست که بیم می دهی آنان را که می ترسند از پروردگار خود در نهان و برپا می دارند نماز را

وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (۱۸)
و هر که پاکی ورزد جز این نیست که پاکی ورزیده است به سود خود و به سوی الله است بازگشت (۱۸)

وَمَا يَسْتَوِي ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا ٱلظُّلُمَٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ
و برابر نیست نابینا و بینا ۱۹ و نه تاریکی ها و نه روشنی

﴿٢٠﴾ وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا ٱلْأَمْوَٰتُ
۲۰ و نه سایه و نه باد گرم ۲۱ و برابر نیستند زندگان و نه مردگان

إِنَّ ٱللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَآءُ وَمَآ أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي ٱلْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ
همانا الله می شنواند هرکه را خواهد و نیستی تو شنواننده کسانی را که در گورها هستند ۲۲ نیستی

أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ
تو مگر بیم دهنده ای ۲۳ همانا ما فرستادیم تو را به حق مژده دهنده و ترساننده و نیست هیچ

أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ
امّتی مگراینکه گذشته است [به سر برده است] در آن بیم دهنده ای ۲۴ واگر تکذیب کنند تورا پس به تحقیق تکذیب کردند آنان که

مِن قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَبِٱلزُّبُرِ وَبِٱلْكِتَٰبِ
پیش از ایشان بودند آوردند برای آنها پیامبرانشان نشانه های آشکار و نوشته ها و کتاب

ٱلْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾
روشنگر را ۲۵ آنگاه [به کیفر] گرفتم آنان را که کفر ورزیدند پس چگونه بود کیفر من ۲۶

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ ثَمَرَٰتٍ مُّخْتَلِفًا
آیا ندیدی که همانا الله فرود آورد از آسمان آبی را پس برآوردیم به آن میوه‌ها که مختلف است

أَلْوَٰنُهَا وَمِنَ ٱلْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهَا
رنگ‌های آنها و بعضی از کوه‌ها دارای رگه‌هایی سفید و سرخ مختلف است رنگ‌های آنها

وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآبِّ وَٱلْأَنْعَٰمِ
و [برخی کوه‌ها] سیاه پررنگ [کاملاً سیاه] ۲۷ و از مردمان و جانوران و چهارپایان دامی

مُخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟
گوناگون است رنگ های آن همچنین جز این نیست که می ترسند از الله از میان بندگانش دانشوران

إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ
همانا الله پیروزمند آمرزنده است ۲۸ همانا آنانی که می خوانند کتاب الله را

وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
و برپا می دارند نماز را و انفاق می کنند از آنچه روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا

يَرْجُونَ تِجَٰرَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ
امید دارند تجارتی را که هرگز کسادی نیابد ۲۹ تا کامل دهد به ایشان ثواب هایشان را

وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦٓ إِنَّهُۥ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾
و زیاده دهد به ایشان از فضل خود همانا او آمرزندهٔ قدردان است ۳۰

وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ هُوَ ٱلۡحَقُّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ
و آنچه را که وحی کردیم به سوی تو از کتاب همان حق است تصدیق کننده است آنچه را که پیش از

يَدَيۡهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ لَخَبِيرُۢ بَصِيرٞ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوۡرَثۡنَا ٱلۡكِتَٰبَ
آن می باشد همانا الله به بندگان خود آگاه بیناست (۳۱) آنگاه به ارث دادیم کتاب را

ٱلَّذِينَ ٱصۡطَفَيۡنَا مِنۡ عِبَادِنَاۖ فَمِنۡهُمۡ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ وَمِنۡهُم
به آنان که برگزیدیم از بندگان خود پس برخی آنان ستمگر به خویش‌اند و برخی‌شان

مُّقۡتَصِدٞ وَمِنۡهُمۡ سَابِقُۢ بِٱلۡخَيۡرَٰتِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُوَ
میانه روائد و برخی‌شان سبقت گیرنده به نیکی هاست به اذن الله این است آن

ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا يُحَلَّوۡنَ
فزون بخشی بزرگ (۳۲) بهشت های پاینده ای که داخل شوند در آنها آراسته می شوند

فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ ﴿٣٣﴾
در آن ها از دستبندهایی طلا و مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم است (۳۳)

وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَذۡهَبَ عَنَّا ٱلۡحَزَنَۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٞ
و گویند ستایش برای الله است آن که زدود از ما غم را همانا پروردگار ما آمرزندهٔ

شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ ٱلَّذِيٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلۡمُقَامَةِ مِن فَضۡلِهِۦ لَا يَمَسُّنَا
قدردان است (۳۴) آن که جای داد ما را در سرای اقامت از فضل خود نمی رسد ما را

فِيهَا نَصَبٞ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٞ ﴿٣٥﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ
در آن هیچ رنجی و نرسد ما را در آن هیچ خستگی (۳۵) و آنان که کفر ورزیدند برای آنهاست

نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقۡضَىٰ عَلَيۡهِمۡ فَيَمُوتُواْ وَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُم مِّنۡ
آتش دوزخ نه حکم[مرگ] شود بر آنان که بمیرند و تخفیف نیابد از آنان چیزی از

عَذَابِهَاۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي كُلَّ كَفُورٖ ﴿٣٦﴾ وَهُمۡ يَصۡطَرِخُونَ
عذابش این چنین کیفر می دهیم هر ناسپاسی را (۳۶) و آنها فریاد کنند

فِيهَا رَبَّنَآ أَخۡرِجۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا غَيۡرَ ٱلَّذِي كُنَّا نَعۡمَلُۚ
در آن [ای] پروردگارما بیرون آور ما را که بکنیم کار شایسته را غیر از آنچه که می کردیم

أَوَلَمۡ نُعَمِّرۡكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُۖ
آیا عمر ندادیم به شما آنقدر که پندپذیر شود در آن آنکه پند پذیرد و نیامد برای شما بیم دهنده؟

فَذُوقُواْ فَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ عَٰلِمُ
پس بچشید [عذاب را] پس نیست برای ستمکاران هیچ مددکاری (۳۷) همانا الله دانندهٔ

غَيۡبِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٣٨﴾
غیب آسمان ها و زمین است همانا وی دانا به راز سینه هاست (۳۸)

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَكُمۡ خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيۡهِ كُفۡرُهُۥۖ وَلَا
اوست آن‌که قرارداد شما را جانشین ها در زمین پس هرکه کفر ورزد پس بر وی است [زیان] کفر او و

يَزِيدُ ٱلۡكَٰفِرِينَ كُفۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ إِلَّا مَقۡتٗاۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلۡكَٰفِرِينَ
نمی افزاید کافران را کفرشان نزد پروردگارشان جز خشم و نمی افزاید کافران را

كُفۡرُهُمۡ إِلَّا خَسَارٗا ٣٩ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ شُرَكَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن
کفرشان مگر زیانکاری ۳۹ بگو خبر دهید مرا از شریکان خود آنان که فرا می خوانید به

دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ لَهُمۡ شِرۡكٞ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
جز الله بنمایید مرا چه چیز آفریده‌اند از زمین یا برای آنان هست مشارکتی در آسمان‌ها

أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ كِتَٰبٗا فَهُمۡ عَلَىٰ بَيِّنَتٖ مِّنۡهُۚ بَلۡ إِن يَعِدُ ٱلظَّٰلِمُونَ
یا داده‌ایم به آنان کتابی را پس آنان بر حجتی از او باشند؟ [نه] بلکه وعده نمی‌دهند ستمکاران

بَعۡضُهُم بَعۡضًا إِلَّا غُرُورًا ٤٠ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُمۡسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
برخی از آنها برخی دیگر را مگر از روی فریب ۴۰ همانا الله نگه می دارد آسمان ها

سه چهارم حزب ۴۴

وَٱلۡأَرۡضَ أَن تَزُولَاۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنۡ أَمۡسَكَهُمَا مِنۡ أَحَدٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ
و زمین را از اینکه فرو لغزند و اگر فرو لغزند نگه نمی‌دارد آنها را هیچ کس پس از وی

إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ٤١ وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن
همانا او است بردبار آمرزنده ۴۱ و سوگند خوردند به الله سخت ترین سوگندهای خود که اگر

جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ لَّيَكُونُنَّ أَهۡدَىٰ مِنۡ إِحۡدَى ٱلۡأُمَمِۖ فَلَمَّا جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ
بیاید برای ایشان بیم دهنده‌ای هر آینه خواهند بود هدایت یافته تر از هر یک امت ها پس چون آمد نزدشان بیم دهنده ای

مَّا زَادَهُمۡ إِلَّا نُفُورًا ٤٢ ٱسۡتِكۡبَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَكۡرَ ٱلسَّيِّيِٕۚ
نیفزود آنان را مگر گریز و بیزاری [از حق] ۴۲ [از روی] خود بزرگ بینی در زمین و نیرنگ بد

وَلَا يَحِيقُ ٱلۡمَكۡرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهۡلِهِۦۚ فَهَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
و فرا نمی گیرد نیرنگ بد مگر صاحبش را پس آیا انتظار دارند جز روش [عقوبت]

ٱلۡأَوَّلِينَۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗاۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحۡوِيلًا
پیشینیان را پس نیابی برای روش الله هیچ دگرگونی را و نیابی برای روش الله هیچ تغییری را

٤٣ أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن
۴۳ آیا گردش نکردند در زمین تا ببینند چگونه شد سرانجام آنان که پیش

قَبۡلِهِمۡ وَكَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعۡجِزَهُۥ مِن شَيۡءٖ
از آنان بودند و بودند نیرومندتر از آنان و چنان نیست که الله عاجز کند او را چیزی

فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمٗا قَدِيرٗا ٤٤
در آسمان ها و نه در زمین همانا او هست دانای توانا ۴۴

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُوا۟ مَا تَرَكَ عَلَىٰ
و اگر به کیفر می رساند الله مردمان را به سبب آنچه می کردند وا نمی‌گذاشت بر

ظَهْرِهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى
پشت آن [زمین] هیچ جنبنده ای را و لیکن به تأخیر می افکند آنان را تا سرآمدی معین

فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيرًۢا ﴿٤٥﴾
پس چون بیاید سرآمدشان پس همانا الله هست به بندگان خود بینا (۴۵)

ترتیبها ۳۶ | ## سُورَةُ يسٓ | آیاتها ۸۳

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

يسٓ ﴿١﴾ وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ
یا، سین (۱) سوگند به این قرآن استوار و سنجیده (۲) همانا تو از پیامبرانی (۳) بر

صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنزِيلَ ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنذِرَ قَوْمًا
راهی راست (۴) فروفرستادهٔ آن پیروزمند مهربان (۵) تا بیم دهی قومی را که

مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَٰفِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ
بیم داده نشدند پدران شان در نتیجه ایشان بی خبران‌اند (۶) هر آینه سزاوار گشته است فرمان[عذاب] بر بیشترشان

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ أَغْلَٰلًا فَهِىَ إِلَى
پس آنان ایمان نمی آورند (۷) همانا ما قرارداده‌ایم در گردن‌هایشان طوق هایی پس آنها تا

ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
زنخ‌ها[ی‌شان رسیده] پس آنان سردر هوا ماندگان‌اند (۸) و قراردادیم پیش روی آنان حائلی را

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ
و پشت سرشان حائلی را پس پرده افکندیم بر[چشمهای] شان پس آنان هیچ نمی‌بینند (۹) و یکسان است

عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ
بر ایشان چه بیم دهی آنان را یا بیم ندهی آنان را ایمان نمی آورند (۱۰) جز این نیست که بیم می دهی

مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
آن را که پیروی کند این پند را و بترسد از [الله] مهرگستر در نهان پس مژده بده او را به آمرزش

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ
و پاداشی ارجمند (۱۱) همانا ما خود زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم

مَا قَدَّمُوا۟ وَءَاثَٰرَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾
آنچه پیش فرستادند و آثارشان را [که برجای نهاده‌اند] و هر چیزی به شمار آورده ایم آن را در کارنامه ای روشن (۱۲)

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَٰبَ ٱلْقَرْيَةِ إِذْ جَآءَهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
و بزن برای ایشان مَثَلی را مردمان آن آبادی را چون آمدند نزدشان فرستادگان ۱۳

إِذْ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوٓا۟ إِنَّآ
آنگاه که فرستادیم به سوی ایشان دو تن را پس تکذیب کردند هر دو را پس تقویت دادیم [آن دو را] به سومی پس گفتند همانا ما

إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا۟ مَآ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ أَنزَلَ
به سوی شما فرستاده شدگانیم ۱۴ گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده است

ٱلرَّحْمَٰنُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا۟ رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ
[الله] مهرگستر هیچ چیزی را نیستید شما مگراینکه دروغ می گویید ۱۵ گفتند پروردگار ما می داند همانا ما

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٧﴾
به سوی شما فرستاده شدگانیم ۱۶ و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن روشن ۱۷

قَالُوٓا۟ إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا۟ لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم
گفتند همانا ما فال بد گرفتیم به شما اگر دست برندارید هر آینه سنگسار کنیم شما را و البته برسد به شما

مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا۟ طَٰٓئِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم
از سوی ما عذابی دردناک ۱۸ گفتند فال بد شما با خود شماست آیا اگر پند داده شوید [به فال بد می‌گیرید؟]

بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ رَجُلٌ
بلکه شما قومی اسراف کارید ۱۹ و آمد از منتهای آن شهر مردی

يَسْعَىٰ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱتَّبِعُوا۟ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ ٱتَّبِعُوا۟ مَن
که می‌دوید گفت ای قوم من پیروی کنید از فرستادگان ۲۰ پیروی کنید ازکسانی که

لَّا يَسْـَٔلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِىَ لَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِى
درخواست نمی کنند از شما هیچ مزدی را و ایشان راه یافتگان اند ۲۱ و چه شده است مرا که بندگی نکنم آن را که

فَطَرَنِى وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن
آفریده است مرا و به سوی او بازگردانیده می‌شوید ۲۲ آیا بگیرم به جز او اله هایی را؟ اگر

يُرِدْنِ ٱلرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّى شَفَٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا
بخواهد برای من [الله] مهرگستر ضرری را دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و

يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّىٓ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّىٓ ءَامَنتُ
نرهانند مرا ۲۳ همانا من آنگاه در گمراهی آشکاری خواهم بود ۲۴ همانا من ایمان آوردم

بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِى
به پروردگار شما پس بشنوید از من ۲۵ گفته شد [به او] داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِى رَبِّى وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾
می دانستند ۲۶ به اینکه آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی داشتگان ۲۷